

«Cal una actitud combativa davant de qualsevol guerra»

ENTREVISTA. Laura Conejero és una actriu catalana de teatre, cinema i televisió³. Amb una llarga trajectòria que la porta al reconeixement del públic i a premis importants. És coneguda pel gran públic gràcies a les seves intervencions més mediàtiques a sèries televisives com **Poblenou**, **Sitges**, **Ventdelplà** o **Infidels**. També va participar a la sèrie de Televisió de Catalunya **La Riera**, on interpretava el personatge de Judit Pla. Actualment està immersa en un personatge bohemí en l'obra "**La fortuna de Sílvia**" de Josep M. de Sagarra.

Â Â

T'hem vist en teatre, cinema i televisió. Havent pogut tastar aquests tres àmbits amb quin et quedaries?

No podria triar, la veritat. Cada àmbit té els seus punts forts; el cinema és fascinant, estar dins un equip de cinema, poder veure les càmeres, els trèvelings, com es fa una pel·lícula, és molt emocionant. La televisió és ràpida, pots agafar un bon entrenament d'interpretació. Però, tot i això, el que més em fascina són els assajos de teatre.

I ens podries descriure amb tres paraules la sensació d'estar dalt de l'escenari o darrere les càmeres actuant?

No podria dir-te només tres paraules. A vegades és contradictori, jo he arribat a sentir plaer i també terror. Els actors treballem amb el nostre cos i el nostre cervell i a vegades estan molt sintonitzats i a favor teu, però hi ha dies que no és així, pot ser molt dur i difícil. Jo he sentit de tot dalt d'un escenari, però afortunadament també he sentit plaer i també una gran responsabilitat.

Contenta d'aquests anys i la trajectòria viscuda? Quin projecte ressaltaries?

No tinc cap projecte preferit. Tinc bon record d'alguns muntatges de teatre com; El mercader de Venècia, L'hostalera i amb el personatge dels Feréstecs.

Treball i diversos premis et fan ser una gran actriu reconeguda. Creus que els premis ajuden a fer créixer professionalment una persona?

Per mi, simplement són un reconeixement i una satisfacció. El motor d'un actor és l'autoexigència i voler fer la feina. Tot i això, un premi és una responsabilitat.

La Fortuna de Sílvia de Josep M. de Sagarra

Amb un llarg recorregut al darrere "La fortuna de Sílvia" com se't presenta?

Em van trucar del TNC (Teatre Nacional de Catalunya) i em van dir que em mires l'obra de Josep M. de Sagarra. Primerament no em va convèncer molt, però va ser parlant amb el director, Jordi Prat, que em vaig decidir. Els inconvenients i les virtuts que jo hi veia i les que hi veia elleren les mateixes, vaig pensar que ens entendríem bé. Em va agradar la idea que tenia de l'obra, com ho volia fer i hi vaig confiar plenament.

«La fortuna de Sílvia han sigut un dels assajos que més he pogut gaudir, gràcies al director. No havia treballat abans amb ell i m'ho he passat genial!»

Sílvia és un personatge difícil. Com és la Sílvia que vol donar a conèixer el dramaturg i quina ha sigut aquesta preparació prèvia?

Sí, és un personatge complicat. De vegades hi ha coses que estan una mica lluny de tu i te les has d'acostar i entendre-les bé. És una obra de moltes idees, ja que trama n'hi ha poca. Jo vaig connectar amb les idees que transmet Sagarra sobre el món (principalment al 2n i 3r acte), penso que són interessants i és bonic poder expressar-les dalt de l'escenari davant d'un públic. Transmetre un missatge que avui en dia també serveix.

L'escriptura de Sagarra és difícil i era complicat buscar una naturalitat en la interpretació amb un text així. Decidir com era aquesta Sílvia tampoc va ser fàcil. Juntament amb el director vam dur a terme un treball intern elaborat, vam mirar moltes pel·lícules, ens va estimular amb inputs molt diferents, ... Finalment vam decidir fer-la una dona en qui sobretot vam subratllar la bohèmia i la part d'alegria de viure.

«Les característiques rellevants del meu personatge són: la seva manera de ser, de posicionar-se davant del món, les seves idees i la seva filosofia. Sílvia té una manera de ser molt personal i autèntica. És un personatge contundent i clar»

Com es representa Sílvia davant de la societat?

Sílvia es representa com a ésser humà lliure davant de la societat. És un personatge com el seu fill, inadaptat. La societat es mou per una banda i ells es mouen per una altra. Tenen una manera de veure les coses i no els fa vergonya, ni por, dir el que pensen encara que es trobin amb un rebuig de la societat i amb un cert aïllament. Sílvia ens parla de l'ànima humana. La fortuna, de la que ens parla l'autor no només fa referència a la riquesa material sinó, a la riquesa de l'esperit lliure que manifesta Sílvia en tota l'obra.

La fortuna de Sílvia és una obra atemporal, és a dir, tot i que està ambientada en la 2a Guerra Mundial, també es podria perfectament adaptar als temps actuals. En comparteixes l'opinió

La guerra continua existint, la indiferència davant de les víctimes de la guerra, la comoditat de la gent que estem en un lloc privilegiat. Estem còmodes, estem bé aquí, hi ha gent que està malament allà i no fem res... Simplement ens limitem a resignar-nos davant d'aquestes coses. Encara hi ha una actitud poc combativa davant els desastres tant enormes i tant bèsties que tenim al nostre davant.

Contenta i satisfeta amb el resultat i l'oportunitat d'interpretar a Sílvia?

I tant! Estar sobre l'escenari i poder dir algunes coses en les que creus, és molt satisfactori. Amb el personatge transmeto idees que són importants i m'agrada poder explicar-les perquè arribin a tothom.

Quins futurs projectes tens?

Ara per ara, estem acabant d'enllestir "L'ànec salvatge" de Henrik Ibsen, l'estrenem el 2 de març al Teatre Lliure.